

Lofthraði:

Við hönnun loftræstikerfis skal leitast við að lofthraði umhverfis gripina verði ekki meiri en 0,2 m/sek. Í óeinangruðum fjósum má þó lofthraði vera meiri, enda geti gripir fært sig á trekkminni staði innan fjóssins.

Hitastig:

Hiti í fjósi skal að jafnaði ekki vera hærri en 15°C hjá fullorðnum nautgripum.

VIÐAUKI 3

Viðmiðunargildi fyrir lýsingu í fjósum og mjólkurhúsum:

Mjólkurhús	400 lux
Mjaltabás	400 lux
Básar (í jógurhæð, ef mjólkað er á bás)	200 lux
Legusvæði	100 lux
Fóðurgangur	100 lux
Geldneyta- og kálfastíur	100 lux
Sjúkra- og burðarstíur	200 lux
Næturljós	u.þ.b. 3 lux

VIÐAUKI 4

Hættulegar lofttegundir:

Magn eftirtalinna lofttegunda skal að jafnaði ekki vera meira en sem hér segir:

CO₂: 3000 ppm

NH₃: 20 ppm

H₂S : 0,5 ppm

VIÐAUKI 5

Hávaði:

Hávaði skal að jafnaði ekki vera meiri en 65 dB(A).

FJALLSKILASAMÞYKKT

fyrir sveitarfélög á svæði héraðsnefndar Eyjafjarðar.

I. KAFLI**Um stjórn fjallskila.****1. gr.**

Sveitarfélög á svæði Héraðsnefndar Eyjafjarðar eru eitt fjallskilaumdæmi.

Hver hreppur og kaupstaður innan fjallskilaumdæmisins er sérstök fjallskiladeild, nema þar sem sveitarfélög eru sameinuð, þar skulu umdæmi fjallskiladeilda haldast óbreytt frá

því sem áður gildi og upprekstrarréttur standa óbreyttur miðað við eldri skipan nema um annað sé samið. Héraðsnefnd getur heimilað sameiningu tveggja eða fleiri fjallskiladeilda óski viðkomandi sveitarstjórnir eftir sameiningu að undangengnu fundarsamþykki meirihluta fjallskilaskyldra aðila í hverri eða hvorri fjallskiladeild enda hafi verið boðað til fundarins með dagskrá.

2. gr.

Héraðsnefnd hefur á hendi yfirstjórn allra afréttar- og fjallskilamála í fjallskilaumdæminu en hreppsnefnd eða bæjarstjórn annast stjórn og framkvæmd þeirra í hverri fjallskiladeild, sbr. 2. gr. laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil, o.fl.

3. gr.

Sveitarstjórn er heimilt að kjósa fjallskilanefnd, sem sér um framkvæmd fjallskilamála í umboði sveitarstjórnar. Þá skal kjósa fjallskilastjóra, sem er framkvæmdastjóri fjallskilanefndar, eða sveitarstjórnar eftir því sem við á, varðandi fjallskilamál. Þar sem fjallskiladeildir hafa verið sameinaðar, skulu sveitarstjórnir kjósa fjallskilastjórnann sameiginlega. Fái tveir eða fleiri jafnmörg atkvæði, skal hlutkesti ráða. Fjallskilastjóra ber þóknun fyrir störf sín úr sveitarsjóði.

II. KAFLI

Um bókhald og fjallskilasjóði.

4. gr.

Í hverri fjallskiladeild ber að skrá í sérstaka fjallskilabók eða gerðabók sveitarstjórnar allt það sem máli skiptir um afréttar- og fjallskilamál í deildinni. Þar skal vera skrá yfir allar afréttir og ógirt heimalönd sem liggja að afréttum innan deildarinnar, lýst merkjum þeirra og tekið fram, hvaða jarðir eiga upprekstur á hvern afrétt svo og hverjir séu afréttareigendur. Þá ber að skrá allar breytingar á afréttum og réttindum yfir þeim.

Eftirrit af skrá yfir afrétti ber að senda til skrifstofu héraðsnefndar og skal hún þar varðveitt með öðrum skjölum nefndarinnar. Auk þessa getur héraðsnefnd krafist eftirrits af fjallskilabókum eða gerðabókum sveitarstjórna að öðru leyti, eftir því sem hún telur þörf á.

5. gr.

Hver fjallskiladeild færir bókhald og skal fjallskilareikningur endurskoðaður á sama hátt og sveitarsjóðsreikningur og fylgja honum, sbr. 43. gr. laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil, o.fl.

Til að standa straum af þeim kostnaði, er af fjallskilum leiðir, getur sveitarstjórn stofnað sjóð, sem fjallskilasjóður nefnist. Úr honum skal greiða kostnað við byggingu og viðhald aðalréttta. Um aukaréttir fer eftir ákvörðunum sveitarstjórna. Kostnað við smölun og leitir, sem og öll önnur gjöld, sem af fjallskilum leiða og ekki hefur verið jafnað niður á búfjáreigendur sem dagsverkum, skal greiða úr fjallskilasjóði.

Tekjur sjóðsins eru:

- Niðurfafnað gjald á allt búfé í afréttum og ógirtum heimalöndum.
- Andvirði óskilabúfjár.
- Bætur fyrir gangnarof skv. 44. gr. laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil o.fl.
- Tillag úr sveitarsjóði eftir ákvörðun sveitarstjórnar sbr. 46. gr. laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil o.fl.
- Álag á landverð jarða sbr. 42. gr. laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil o.fl.

III. KAFLI

Um afrétti og notkun þeirra.

6. gr.

Land sem fjallskilaframkvæmd tekur til, skiptist í afrétti og ógirt heimalönd. Þar sem almenningar (óbyggðir) þurfa hreinsunar við, tekur fjallskilaframkvæmd til þeirra, eftir því sem þörf krefur og nánar er fyrir mælt í lögum nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil o.fl. og samþykkt þessari.

7. gr.

Eigendum og/eða ábúendum jarða er heimilt að nota ógirt heimaland og afrétt, sem liggur undir einstaka jörð til upprekstrar eigin búfjár, svo og leyfa innansveitarmönnum upprekstur, enda sé beitoland viðkomandi aðila viðurkennt nægilegt að mati gróðurverndarnefndar sýslunnar. Um upprekstrarrétt á afréttarland, sem liggur undir einstaka jörð eða stofnun, fer eftir fornri venju eða samningum.

Enginn má hins vegar leyfa utansveitarmönnum að nota ógirt heimaland sitt eða afrétt til upprekstrar nema það sé heimilað af sveitarstjórn.

Ábúendum eða eigendum jarða er skylt að hafa girðingar sem aðskilja tún, engi og bithaga frá upprekstrarheimalandi, fjárheldar hverjum á sínu landi og bera kostnað af því. Ef ábúendur jarða er næst liggja afrétti verða fyrir ágangi afréttarfénaðar geta þeir óskað eftir girðingu er varni áganginum, sbr. 32. gr. laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil o.fl. Kostnaði við girðingu skal skipt skv. ákvæði girðingalaga nr. 135/2001 og er þá bæði átt við stofnkostnað og viðhaldskostnað. Sá er tekur fénað í hagagöngu ber sömu ábyrgð á honum og væri hann hans eigin, hvað varðar fjallskil, ágang og usla í annarra landi.

Liggi heimalönd fjallskiladeilda saman og hagkvæmt þyki að nota þau til upprekstrar í sameiningu geta hlutaðeigandi sveitarstjórnir gert samþykkt um notkun þeirra á sama hátt og ætti ein fjallskiladeild í hlut. Upprekstrarheimalönd ber að skoða sem afrétt, að því er snertir löggöngur að hausti, aðrar en eftirleitir. Samþykktir um upprekstrarlönd öðlast því aðeins gildi að héraðsnefnd samþykki þær.

8. gr.

Upprekstrarrétt á afrétt sveitarfélags eða annars upprekstrarfélags eiga allir búfjáreigendur, sem landnot hafa í sveitarfélagi eða á félagssvæði.

Um afréttargjald til eigenda afréttarlands fer eftir samningi eða, ef samkomulag næst ekki, eftir ákvörðun viðkomandi sveitarstjórnar. Þó getur sá aðili, sem eigi vill una ákvörðun sveitarstjórnar, krafist mats dómkvaddra manna, sbr. 33. gr. um gjaldhæð. Ákvörðun um afréttargjald, hvort heldur ákveðin er með samningi eða eftir mati, gildir aldrei fyrir lengri tíma en 6 ár í senn.

9. gr.

Hve margt afréttarpenings má reka á hverja afrétt eða ógirt heimaland fer eftir III. kafla laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil o.fl.

IV. KAFLI

Rekstur til afrétta.

10. gr.

Vorsmölun skal aðeins gerð ef almenn ósk bænda liggur fyrir og þá eftir nánari fyrirmælum sveitarstjórnar.

11. gr.

Sveitarstjórn ákveður að fengnum tillögum gróðurverndarnefndar sýslunnar, hvenær búfé má reka til afréttar. Frá 15. júní til 1. september eru smalanir eða annað það er ónæði veldur afréttarpeningi óheimilar, nema með leyfi viðkomandi sveitarstjórnar. Geti búfjáreigandi ekki fengið upprekstrarleyfi ber honum að leita aðstoðar sveitarstjórnar.

Eigendum og umráðamönnum afrétta og aðliggjandi heimalanda ber skylda til að sjá um að vörslugirðingum sé vel við haldið, svo að þær varni fullkomlega ágangi í tún og önnur nytjalönd heimafyrir.

Nú verður ágangur búfjár úr einu heimalandi í annað og getur þá sá er fyrir verður leitað til sveitarstjórnar um aðstoð. Sveitarstjórn ber þá að láta smala ágangsfénaði og reka þangað sem hann á að vera á kostnað eiganda, sbr. 33. gr. laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil o.fl.

Búfé sem sérstaklega er áleitið við girðingar, matjurtagarða og skrudgarða, skal eigandi sækja, þegar tilkynnt er um það og setja í örugga vörslu. Um framkvæmdina fer eftir ákvæðum 34. gr. laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil, o.fl.

12. gr.

Hverjum búfjáreiganda er skylt að hafa glögg mark á búfé sínu, sbr. 63. gr. laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil o.fl. Búfjármörk eru örmerki, frostmerki, brennimörk, plötumerki og eyrnamörk. Lömb skulu eyrnamörkuð fyrir lok 12. viku sumars. Heimilt er að brennimerkja númer lögbýlis eða eiganda, sýslutákni og númeri sveitarfélags á horn. Við sönnun á eign á búfé er örmerki réthæst, þar næst frostmerki, síðan brennimark, þá plötumerki og síðast eyrnamark. Öll ásetningsfolöld, fædd eftir 1. janúar 2003, skulu merkt samkvæmt ákvæðum reglugerðar nr. 427/2002 um merkingar búfjár. Ekki er gerð krafa um að hross sem fædd eru fyrir þann tíma séu merkt samkvæmt ákvæðum þessum nema sérstakar markaðsaðstæður krefjist.

13. gr.

Hver eigandi eða umráðamaður upprekstrarlands skal gefa upp hverjir noti það og fyrir hve margt búfé þegar sveitarstjórn óskar eftir.

V. KAFLI

Um fjallskil að hausti.

14. gr.

Haustgöngur skulu vera tvennar. Þær fyrri skulu að öðru jöfnu gerðar frá fimmtudegi til laugardags í 22. viku sumars. Seinni göngur skulu gerðar frá fimmtudegi til laugardags í 23. viku sumars. Heimilt er þó sveitarstjórn að víkja frá þessu en slík breyting skal gerð í samráði við sveitarstjórnir nágrennasveitarfélaga.

Eftir fyrri göngur er fjáreigendum óheimilt að sleppa fé á afrétt nema með leyfi sveitarstjórnar. Samhliða seinni göngum skulu landeigendur afgirtra heimalanda smala þau lönd og gera full skil á því fé sem þar er.

Í fjallskiladeildum sem eiga land að öðrum fjallskilaumdæmum skal leitast við að hafa samráð um gangnadaga við viðkomandi aðila.

Að göngum loknum ber að gera eftirleit á afréttum og í ógirtum heimalöndum eftir því sem fjallskilanefnd eða sveitarstjórn ákveður.

15. gr.

Í síðasta lagi viku fyrir göngur skal tilkynning um gangnaskyldu manna send út. Sveitarstjórn eða fjallskilanefnd í umboði hennar hefur þá ásamt fjallskilastjóra lokið við að raða gangnagsverkum og öðrum áætluðum fjallskilakostnaði niður á fjáreigendur í

fjallskiladeildinni og aðra þá er nota þar upprekstrarland á því ári. Raða skal dagsverkum niður eftir fjártölu sem að öðru jöfnu er fengin úr forðagæsluskýrslum. Leggja skal jafnmargar kindur í dagsverk hjá öllum fjáreigendum, hvort sem þeir eiga margt eða fátt. Sveitarstjórn er þó heimilt að víkja frá þessari reglu og ákveður nánar hvernig sú breyting skuli gerð. Heimilt er einnig að leggja hluta gangnadagsverka á landverð jarða að frádregnu verði ræktaðs lands og hlunninda. Þá skal og tilnefna réttarstjóra við aukaréttir, úrtíningsmenn í réttir innan hrepps og utan og gangnaforingja fyrir gangnasvæði fjallskiladeildarinnar. Enginn getur skorast undan að vera gangnaforingi nema hann sé ófær til þess sakir elli eða heilsuleysis.

16. gr.

Noti fjáreigendur upprekstur á utansveitararétt eða innan fjallskilaumdæmisins, ber honum að gera þar fjallskil eftir þeim fjárfjölda, er hann hefur á afréttina rekið og samkvæmt þeim reglum er þar gilda. Þó hefur sveitarstjórn þess sveitarfélags, sem hann býr í, rétt til að leggja á hann dagsverk í heimasveitinni, en þó aðeins það, sem á kann að vanta, og hann hafi hlutfallslega jafna fjallskilaskyldu og sveitungar hans aðrir. Noti fjáreigandi afrétt utan fjallskilaumdæmis síns og geri þar fjallskil, má leggja á hann fjallskiladagsverk í heimasveitinni eftir sömu reglu.

17. gr.

Hver fjáreigandi er skyldur til að gera öll sín fjallskil, sem sveitarstjórn leggur á hann og eru í samræmi við fjallskil þau sem öðrum sveitarbúum er gert að leysa af hendi. Vegna sérstakra aðstæðna svo sem aldurs og veikinda má veita undanþágu frá fjallskilum, að einhverju eða öllu leyti, einnig þeim sem hafa fé sitt í sauðheldum girðingum sumarlangt.

18. gr.

Nú verður ágangur fjár frá einu sveitarfélagi í annað sbr. 2. mgr. 47. gr. laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil, o.fl. eða frá einu fjallskilaumdæmi í annað og getur þá sá, er fyrir verulegum ágangi verður, kafið hinn aðilann um gjald fyrir, eða að hann sendi menn í göngur, eftir því sem hæfilegt þykir miðað við gangnakostnað og usla í högum. Viðkomandi fjallskilaneftndum er skylt að semja sín á milli um hæfilega gjaldtöku í tilvikum sem þessum og/eða setja sér reglur um fyrirkomulag. Náist ekki samkomulag skal krafist mats dómkvaddra manna, sbr. 33. gr., um gjaldhæð.

19. gr.

Sveitarstjórnir eða fjallskilaneftndir skipa fjallskiladeildum í gangnasvæði og ákveða hvernig göngum skuli hagað, og hvað gangnamenn séu margir í hverjum göngum. Skal skrá það í fjallskilabók eða gerðabók sveitarstjórnar.

20. gr.

Gangnaforingjar skulu vera sjálfir í göngum, nema gild forföll hindri, ber þeim þá að setja í staðinn fullgilda menn, að mati fjallskilastjóra. Gangnaforingi sker úr um það hverjir séu fullgildir gangnamenn. Ber þeim að raða mönnum í göngur eftir getu þeirra og kunnugleika, en forðast að óvanir gangnamenn fari á þau svæði þar sem þeim getur verið hættu búin.

Gangnaforingjum ber skylda til að tilkynna fjallskilastjóra um gangnarof. Sá sem ekki mætir í göngur á þeim stað og tíma, þar sem hann hefur verið skipaður og tilkynnir gangnaforingja ekki forföll, svo unnt sé að fá mann í hans stað, skal greiða fyrir gangnarof sem svarar einu og hálfu dagsverki eins og það er metið á hverjum tíma, eftir ákvörðun sveitarstjórnar.

21. gr.

Sveitarstjórnnum er skylt að sjá um að gangnamenn sem sérstaklega eru ráðnir á þeirra vegum séu slysattrýggðir meðan á smölun og skilum stendur. Kostnaður sem af því leiðir greiðist úr fjallskilastjóði eða sveitarsjóði.

22. gr.

Gangnaforingjar skulu sjá um að fjallsöfn séu rekin tafarlaust til rétta. Telst það gangnarof ef gangnamaður yfirgefur safnið fyrr en í rétt er rekið, þó að smölun sé lokið. Sveitarstjórn má leyfa að fjallsöfn séu rekin í heimaréttir til sundurdráttar, ef gangnaforingi ábyrgist úrtíning til skilaréttar.

23. gr.

Reynist fé enn á afréttum eða ógirtum heimalöndum eftir að haustgöngum er lokið, skal fjallskilastjóri sjá um, að eftir því sé leitað svo fljótt sem kostur er.

24. gr.

Nú liggja öræfi, þar sem fjárvon kann að vera, að afréttum eða öðrum sumargöngu-löndum og skal þá héraðsnefnd hlutast til um að þau séu leituð að minnsta kosti einu sinni á hausti. Fé sem finnst í öræfaleitum má sveitarstjórn láta lóga.

25. gr.

Skyldur er hver bóndi að hirða kindur sem finnast í heimalandi hans eftir að fjallskilum er lokið, sbr. 53. gr. laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil, o.fl. Sé það innansveitarfé ber honum að tilkynna eigendum það. Annars skal tilkynna sveitarstjórn.

26. gr.

Nú verður fjár vart í ógöngum og er þá þeim, er það sér, skylt að tilkynna það fjallskilastjóra. Skal hann þá leitast við að fá færa menn til að bjarga fénu. Sé björgun óframkvæmanleg eða of hættuleg að dómi björgunarmanns, eða aðstæður það örðugar að tvöfalt verð fjárisn hrökkvi ekki fyrir björgunarkostnaði, er skylt að skjóta féð sé það unnt. Takist björgun kinda úr slíkum ógöngum, greiðir eigandi kindar hálfð verð hennar fyrir björgun, en sveitarsjóður þar sem eigandi er heimilisfastur hinn hluta kostnaðar, sbr. 57. gr. laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil, o.fl.

VI. KAFLI

Um réttir og réttahald.

27. gr.

Sveitarstjórn ber að sjá um, að til sé á hverjum réttarstað hæfilega stór fjárrétt og nægilegt dildarými við hverja rétt, svo og að réttinni sé vel við haldið, sbr. 49. gr. laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil, o.fl.

Réttir í fjallskiladeildum skulu vera:

Sveitarfélög og deildir	Aðalréttir	Aukaréttir
Grýtubakkahreppur	Gljúfurárétt	
Svalbarðsstrandarhreppur	Dálksstaðarétt	Geldingsárétt, Svalbarðsrétt
Eyjafjarðarsveit	Þverárétt	Munkaþverárétt Rifkelsstaðarétt
	Möðruvallarétt	Vallarétt, Þormóðsstaðarétt, Vatnsendarétt,
		Jórunnarstaðarétt, Ystagerðisrétt
	Öldurétt	Hraungerðisrétt

Hörgárbyggð:		
- Glæsibæjardeild	Þórustaðarétt	Skógarétt, Bægisárrétt
- Öxnadalsdeild	Þverárrétt	Gloppurétt
- Skriðudeild	Melarétt	Þorvaldsdalsrétt, Saurbæjarrétt, Staðarbakkarétt
Arnarneshreppur	Reistarárrétt	
Dalvíkurbyggð:		
- Árskógsdeild	Árskógsrétt	
- Svarfaðardalsdeild	Tungurétt	
- Dalvíkurdeild	Dalvíkurrétt	
Akureyri	Glerárrétt	
Ólafsfjörður	Reykjarétt	

Tilfærsla á rétt, bygging nýrrar, svo og niðurfelling réttar skal tilkynnt héraðsnefnd og skráð í fjallskilabók eða gerðabók sveitarstjórnar.

28. gr.

Hver aukarétt heyrir undir aðalrétt sömu fjallskiladeildar. Úrtíningsfé úr aukaréttum skal rekið eða flutt til aðalréttar, af mönnum sem sveitarstjórn hefur til þess kvatt. Einnig getur sveitarstjórn ákveðið að draga upp í hverri rétt. Vegna hættu á dreifingu sauðfjár-sjúkdóma getur sveitarstjórn bannað flutning milli rétta. Enginn má reka eða flytja fé frá rétt fyrr en úrtíningur hefur verið að fullu sundur dreginn, nema fjallskilastjóri eða réttarstjóri leyfi.

29. gr.

Sundurdráttur í réttum skal hafinn svo fljótt sem unnt er. Draga skal eftir markaskrár eftir því sem þörf krefur. Hreppstjóri eða annar fulltrúi sýslumanns tilnefnir tvo markskoðunarmenn sem skera úr um vafamörk. Verði markskoðunarmenn ósammála sker hreppstjóri eða annar fulltrúi sýslumanns úr.

Með ómerkinga og annan óskilapening skal farið samkvæmt VIII. kafla laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil o.fl.

VII. KAFLI

Um markaskrá.

30. gr.

Markaskrá skal gefin út eigi sjaldnar en 8. hvert ár sbr. 66. gr. laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil o.fl. og reglugerð nr. 200/1998 um búfjármörk, markaskrár og takmörkun á sammerkingum búfjár, með síðari breytingum nr. 30/2000.

VIII. KAFLI

Um hross og geldneyti.

31. gr.

Upprekstri stórgripa (hrossa og geldneyta) í afrétt, skal haga í samræmi við ákvarðanir sveitarstjórnar og samkvæmt ákvæðum 11. gr. þessarar samþykktar.

32. gr.

Gangi stórgripir úr afrétti í heimalönd, geta þeir sem fyrir áganginum verða, gert sveitarstjórn aðvart. Skal hún þá skipa fyrir um smölun ágangspenings og rekstur til afréttar eða skilaréttar sbr. 31. gr. laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil o.fl. Heimilt er að innheimta allt að 1/3 kostnaðar vegna ágangspenings hjá eiganda þess.

33. gr.

Á vetrum ber eigendum og umráðamönnum stórgripa skylda til að sjá um að þeir gangi ekki í heimalönd annarra og eru þeir ábyrgir fyrir tjóni og kostnaði er af því kann að leiða, eftir mati tveggja manna er hreppstjóri eða annar fulltrúi sýslumanns tilnefnir.

34. gr.

Gangi stórgripir af utanhéraðsafréttum á afréttir eða heimalönd fjallskilasvæðisins, getur sveitarstjórn sú sem hlut á að máli, kært það til oddvita héraðsnefndar. Ber honum þá að leita samninga við viðkomandi héraðsnefnd um að áganginum verið aflétt.

35. gr.

Sveitarstjórnnum ber að láta smala öllum stórgripum af afréttum og heimalöndum til rétta fyrir lok októbermánaðar ár hvert. Skulu þeir dregnir þar í sundur. Enginn má hleypa út úr dilk fyrir en réttarstjóri leyfir. Með óskilagripi sem þá koma fyrir, skal fara með samkvæmt ákvæðum VIII. kafla laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil o.fl.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

36. gr.

Héraðsnefnd sker úr öllum ágreiningi sveitarstjórna út af fjallskilamálum. Ennfremur geta einstakir menn komið sér saman um að leggja þess háttar mál fyrir héraðsnefnd og fengið úrskurð hennar.

37. gr.

Brot gegn ákvæðum samþykktar þessarar varða sektum og skal fara með mál út af þeim að hætti opinberra mála.

38. gr.

Fjallskilasamþykkt þessi sem sett er með heimild í lögum nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil, o.fl., öðlast þegar gildi. Samþykkt þessa hefur héraðsnefnd Eyjafjarðar samið og samþykkt skv. I. kafla laga nr. 6/1986 um afréttamálefni, fjallskil o.fl., með síðari breytingum. Jafnframt er úr gildi felld fjallskilasamþykkt fyrir sveitarfélög á svæði héraðsnefndar Eyjafjarðar nr. 235/1996.

Landbúnaðarráðuneytinu, 7. júní 2002.

Guðni Ágústsson.

Ingibjörg Ólöf Vilhjálmssdóttir.

AUGLÝSING

um breytingu á deiliskipulagi „Miðbæjar“ vegna Austurgötu 29b, Hafnarfirði.

Bæjarstjórn Hafnarfjarðar samþykkti á fundi sínum þann 11. desember 2001 breytingu á deiliskipulagi „Miðbæjar“ vegna Austurgötu 29b, Hafnarfirði.

Breytingin felst í að byggingarreitur hússins er stækkaður um 8 m² og heimilt verður að hækka þak hússins.

Farið var með tillöguna samkv. 2. mgr. 26. gr. skipulags- og byggingarlaga nr. 73/1997 með síðari breytingum og hún yfirfarin af Skipulagsstofnun.